

Nr 249.

Av herr **Kobb**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående åtgärder för beredande av nybyggnad för statens historiska museum och övriga under vitterhetsakademiens inseende ställda statssamlingar m. m.

I proposition nr 98 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva, »att det av förutvarande positionsartilleriregementet hittills disponerade kasernområdet jämte den därå befintliga kasernbyggnaden samt tillhörande stallflyglar» skulle få reserveras till byggnadsplats för statens historiska museum och andra statliga och kulturella institutioner.

I propositionen omförmåles visserligen att 1892 års riksdag beslutat, att detta kasernområde skulle för täckande av kostnaderna för uppförande av den nya hästgardeskasernen vid Sturevägen få försäljas, men det synes hava förbisetts, att riksdagen tillika medgivit, att medel till ifrågavarande byggnadsföretag finge av statsverkets tillgångar förskjutas, ävensom att större delen av de beräknade försäljningsmedlen för åratals sedan verkligen av statskontoret utbetalts.

I sitt den 25 oktober 1917 avgivna yttrande över kassaförlagskommitténs betänkande anmälde statskontoret, att ämbetsverket för uppförande av nytt kasernetablissemang för livgardet till häst förskjutit ett belopp av 1,586,729 kr. 36 öre. På grund härav föreslog Kungl. Maj:t, att ifrågavarande förskott skulle i 1918 års tilläggsstat täckas av tillfälliga lånemedel. Detta blev också riksdagens beslut. I riksdagens skrivelse nr 4 B 1918 återopas 1892 års riksdagsbeslut angående det omtalade områdets försäljning och säges vidare: »riksdagen har ansett anmärkningsvärt, att ifrågavarande förskott balanserats i närmare 25 år».

På grund av detta 1918 års riksdagsbeslut utbetalade riksgäldskontoret av lånemedel till statskontoret den 26 juli 1918 beloppet 1,586,729 kr. 36 öre, vilket nu i mer än 10 år utgjort riksgäldskontorets fordran av statsmedel att täckas vid områdets försäljning. Skulle nu riksdagen medgiva, att området skall reserveras till det föreslagna museibyggget, så måste ovan nämnda förskott av s. k. tillfälliga lånemedel täckas medelst anslag av skattemedel och följaktligen kostnaden för ifrågavarande museibygnader stiga från cirka 3,500,000 kronor till cirka 5,100,000 kronor.

Under sådana förhållanden synas grundade skäl föreligga att underkasta frågan om historiska museets förläggning en ny fullständigare utredning, varvid bör undersökas huruvida icke andra statsverket tillhöriga billigare tomter skulle för ändamålet vara lämpliga, även om man i så fall måste giva efter på villkoret av ett centralt läge. Så borde till exempel undersökas möjligheten att förlägga ifrågavarande byggnader till Hagaparken. Det torde vara skäl erinra om, att vetenskapsakademien och det under dess överinseende stående riksmuseet har måst förläggas till Frescati, dit kommunikationerna äro vida sämre än till Hagaparken.

På grund av vad sålunda blivit anfört hemställer jag,

att riksdagen måtte med avslag å Kungl. Maj:ts proposition nr 98 besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om ny utredning angående lämplig plats till förläggning av i propositionen åsyftade byggnader.

Stockholm den 26 februari 1929.

G. Kobb.
